

Verbondenheid

Subtiel kaarslicht werpt een lange schaduw
op de kunstzinnig gevormde ballen
Sfeervol gedekt de grote tafel
er is voldoende plek voor ons allen

Samenzijn met je naasten
Gezelligheid staat voorop
Ontspanning, warmte en liefde
geen sores aan je kop

Een tijd van saamhorigheid
geen plek voor chagrijn
Voor mij persoonlijk,
zou het altijd Kerst mogen zijn

José Bergh-Berben

Familiebericht

“Vértien daag nò ons mam is ónze pap gegao”

Het zijn maar letters
aan elkaar geregen tot woorden
maar ze vertellen
vertellen een verhaal

Over zorgen en zorgen hebben
er voor elkaar zijn
afscheid nemen
een huis vol leven
herinneringen hechten
aan wanden en stulpen
uit kasten en zolders
herinneringen glijden langs je ogen
gaan door je handen
haken weer vast in je hart
rakelen weer iets op
herinneringen zittend op een traptrede
bukkend onder het zolderdak
op je knieën voor de kast
'kijk eens hier, weten jullie nog?'
tranen, een volle lach
een tedere gedachte

Daarna het holle lege huis
elk spijkergaatje dichtgestopt
dierbare spulletjes verdeeld
louterende gedachten
om verder te kunnen
verdrietig, in rouw, gesterkt
de deur voor het laatst achter je gesloten

Annie Kessels
November 2019

Adelaarsnest

I believe I can fly
I believe I can touch the sky
I spread my wings and fly away

er zijn nog 5 wachtenden voor u

ik dagdroom weg
zweef hoog boven de aarde
waan me een adelaar

er zijn nog 4 wachtenden voor u

ik zie de aarde branden
in de oceanen drijft plastic
hordes mensen zijn op drift

er zijn nog 3 wachtenden voor u

maar het weidse zicht
op bergen, meren en wouden
is in één woord: hemels

er zijn nog 2 wachtenden voor u

het wordt tijd mijn vlucht
te beëindigen en langzaam
te landen op mijn veilige nest

er is nog 1.....

Goede middag, waarmee
kan ik u van dienst zijn?

Resi Faessen-Teeuwen

Mam, Erik heeft een klakkebus
Eet nu eerst je bord eens leeg,
Kareltje stopt verdrietig wat naar binnen
trouwens, ik zou niet weten wat dat is!

Vader, hoe maak je een proppeschieter?
Mannetje het is bedtijd, zeur nou niet
vlug tanden poetsen en avondgebed
Kareltje gaat henen, vol verdriet

Opa, had jij vroeger een erwtenblazer?
Opa is oud en stram
Hij bromt en pruttelt: Wat is dat nu voor gelazer?
Hij herinnert er zich niets mee van!

Kareltje verliest nu duidelijk zijn geduld:
van zo'n familie is ook niks te verwachten
Hij zoekt het huis door naar zijn oude katapult
Hij komt zelf wel weer op nieuwe gedachten.

Herinnering aan Peter Masee
Een gedicht van hem uit 1997

Hier zit ik dan voor de TV
pontificaal te wezen,
me verheugend op een mooi program
heb ik me zelfs ingelezen.

Maar meermaals op een avond
word ik zwaar gestoord,
zodra ik de bekende tune
van de reclame heb gehoord.

Zoveel info raast voorbij over
leningen en beddengoed,
abonnementen voor de gsm
“omdat het kan, niet omdat het moet”.

Zo word ik dagelijks overdonderd
door bril en hoortoestel,
de fotoboeken van de Hema
geloof me, ik geloof het wel.

Tandpasta, energiebedrijf
passeren vaak de revue,
bijenbalsem, reinigingsmelk
ik wil iets anders, nu.

Sodastream, L'Oreal Paris
kijk dan, daar zijn ze weer
Trivago, Almhof noem maar op
ik zie ze keer op keer.

Tussen blokken reclame door
zeg maar “in de tussentijd”
kun je dan een film gaan volgen,
een quiz of een actualiteit.

Ik weet niet meer wat hoofdzaak is
of wat ik als bijzaak ervaar,
maar wat die reclame betreft,
kijk ik er met ergernis naar.

Het kijkplezier is er snel vanaf
ik wijk uit naar een boek
ik lees waar en wanneer ik wil
zonder het irritante STERbezoek.

Resi Faessen-Teeuwen

Nachtvlucht

Toronto, vroege avond

Eerst volgt het vliegtuig
nog even de kustlijn
Dan zwaait het af, de oceaan op
Haastig verdwijnt nu zo maar
de dag voor de nacht

Zwarter dan zwart
Dieper dan diep
Geen horizon
voor onze zoekende ogen
Het duurt en het duurt maar
ademhalingen lang
Een bubbel die de tijd tart

Staat het vliegtuig stil
en stroomt het water onder ons?
Of fladdert het vliegtuig
als een aarzelende mot
verloren
boven de roerloos wachtende
gulzige mond van het duister?

Zo maar ineens ontwaakt
de prille morgenzon
Wij vinden nu als vanzelf
de weg naar het licht:
Zuid-Engeland baadt
in een stralenkrans

vroege ochtend
eindelijk Schiphol
bijna thuis

Karin Vossen

De nacht van mijn leven

Ik heb vannacht met jou geslapen
in een rieten hutje in de woestijn
ons reisgezelschap, vermoeid, zit nog na te praten
met een heerlijk glaasje wijn.

Voorzichtig doe ik het kiertje open
een heldere maan in een blauwe lucht
vlak bij de sterren, die betoverend wenken
slaak van verrukking een diepe zucht.

“Slaap je nu al?” vraag ik,
maar hij antwoordt niet,
lieflijk aai ik over zijn wang
jammer, dat hij dit niet ziet.

Maar ja, kleine vogel, je bent nu gevlogen
had ik dan toch, al was het maar voor even
laten zien de bekoring van het heelal.
Memories... want dit was de nacht van mijn leven.

Anja Masee

De deur op een kier

open de deur naar mijn gedachten
zet hem stevig op een kier
laat de inhoud zachtjes wegvoeren
deinend op de frisheid
van de bevrijdende stroom
laat de ontluikende morgenlucht
een equivalent zijn van mijn denken
weg met de negatieve spinsels
van de nacht
maak plaats voor nieuwe ideeën
en geef ze deskundig vorm

Resi Faessen-Teeuwen

Hoezo obsessie?!

In mijn woonwijk rijdt een busje...
van een airco-installatiebedrijf
In de taxi drukt mijn slimme chauffeur...
op het knopje "Airco, stand vijf"

Met mijn oud papier naar de container...
ligt daar een verpakking "Airco, mobiel"
Oververhit naar mijn huisarts: o nee....
ook hij verkocht aan de airco zijn ziel

Stap ik dapper mijn buurt-Appie binnen...
een okselfris welkom door dat airco-festijn

Maar

thuis smelt ik weg! Ach hoe zoet is het wachten...
rond Kerstmis zal mijn airco er zeker wel zijn 😞

Karin Vossen
23 juli 2019

Liefde

Het is stil op het oude kerkhof
behalve de vogels, zij zingen
en zorgen voor kleine vreugdes

een grafzang vol hoop en levenslust
zij zingen dagelijks voor ieder
zonder oordeel en onderscheid

zij vliegen vrij over de muren
die gelovigen scheiden
en nestelen in oude takken

en het bladerdak boven alle graven
waar wanhopige geliefden reiken
elkaar vinden in eeuwigheid

steense muren, opgetrokken vanuit de leer
en overtuiging tot gehoorzamen
worden overbrugd door samengeklonken liefde

Grenzeloze liefde, kracht en hoop
de natuur oordeelt niet en ook de zon
strijkt haar warme gloed over eenieder op het oude kerkhof.

Annie Kessels

Handen

Het is gemakkelijk om
een steeds dikkere
muur te bouwen
met boosheid
onwetendheid
angst

Maak je een vuist?

Het kost alle trots
vraagt moed en pijn
en volharding
om deze muur
weer af te breken

Reik je jouw hand?

Karin 15 juni 2019

een muur van verbroken religies
een muur van godsdienstigheid
een muur van verschillende visies
een muur die tweespalt verspreidt

een muur van menselijk falen
een muur als scheidingslijn
een muur die zwijgt in alle talen
een muur van religieus venijn

'n mens deed daarop een vinding
doorbrak de malligheid
hij opperde een verbinding
tot beider tevredenheid

twee armen reiken over de muur
ze geven elkaar een hand
zo brandt nog steeds 't liefdesvuur
en zegeviert het gezond verstand

Resi Faessen